

Ođlan ve Yıldız Köpekçik

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Yıldız Köpekçik

Ebru Mina TOMURCUK

Sessiz bir kasabanın kıyısında, son bahçenin geniş ve karanlık bir tarlaya dönüştüğü yerde, kendini sık sık yalnız hisseden küçük bir oğlan yaşırdı. Adı Sam'di ve ne kadar uğraşsa da tepeleri dikilen dağınık koyu kahverengi saçları vardı. Göğsünde bir yıldız yaması olan yumuşak mavi kapüşonlu bir kazak giyerdi. Çoğu gece Sam bahçe duvarına oturur ve yıldızları tek başına sayar, onları paylaşacak biri olsun isterdi.

Serin bir akşam, Sam yirmiye geçince, küçük ve parlak bir şey gökyüzünden yuvarlandı ve tam yanına düştü. Bu bir köpekçikti, ama Sam'in daha önce gördüğü hiçbir köpekçiğe benzemiyordu. Tüyleri parlayan altın-beyaz yıldız ışığından yapılmıştı ve minik parıltılar uyku tozu gibi etrafına saçılıyordu. Parlak gök mavisi gözleri ona bakıp kırışıttı ve ince, pırıldayan bir ışık şeridi boynunu bir tasma gibi sarmıştı.

Küçük yıldız köpekçik hafifçe parlayan kuyruğunu salladı ve çimenlerin üzerinden soluk bir ışık izi geçti. Sonra Sam'in elini yaladı, bir güneş ışını gibi hızlı ve sıcacık. "Merhaba," diye fısıldadı Sam ve köpekçik minik çanlar gibi duyulan mutlu bir hav hav çıkardı. Sam günlerdir ilk kez yüksek sesle güldü ve işte o anda ikisi en iyi arkadaş oldular, kocaman gökyüzünün altında birlikte oturdular.

Yıldız köpekçik kovalamayı çok severdi. Güveleri kovalardı, ateş böceklerini kovalardı ve en çok da tarlanın üzerinde pırıldayan yıldızları kovalardı. "Dikkat et!" diye seslenirdi Sam, ama köpekçik yalnızca mutlu daireler çizerek dönerdi, parıltı izi altın bir kurdele gibi kıvrılırdı. Sam küçük bir bez çantaya bisküvi ve bir el feneri koydu ve birlikte gecenin her köşesini keşfettiler, gölgelere kıkırdayıp çimenlerin üzerinde ayla yarıştılar.

Harika maceralar yaşadılar. Hendeklerin üzerinden atladılar ve uzun otların arasından süzıldüler, köpekçiğın ışığı her şeyi bir sır gibi parlatıyordu. Sam her akşam kırmızı çizmelerini giydi, ne bulacaklarına hazırdu. Köpekçiğın uykusu geldiğinde iki elle taşınmayı sevdiğini öğrendi. Ayrıca dostluğın özen istediğini öğrendi, koruman gereken küçük ve sıcak bir ışık gibi.

Bir gece yıldız köpekçik biraz fazla heyecanlandı. Bir kayan yıldızı gökyüzüne kadar kovaladı ve takımyıldızların arasında çarpıp yuvarlandı. Yıldızlar her yere dağıldı, dökülen misketler gibi kayıp zıpladılar. Birden üzerlerindeki gökyüzü parıltısını kaybetti ve bütün tarla loş ve karanlık oldu. "Olamaz," diye fısıldadı Sam. "Yıldızlar her yere dağılmış!"

Yıldız köpekçik geri indi, küçük ve endişeli görünüyordu, minik kuyruğu sarkmıştı. Parlak mavi gözleriyle "Özür dilerim," der gibiydi. Sam diz çöktü ve ona nazıkçe sarıldı. "Sorun değil," dedi yumuşakça. "Onları birlikte toplayacağız, sen ve ben." Köpekçiğin kuyruğu umutla bir kez sallandı ve tüylerinden minik bir kıvılcım düşüp çimenlere kondu.

Sam antasını açtı ve iyice açtı. Birlikte karanlık tarlada koştu, düşen yıldızları topladılar. Köpekik onları koklayıp buldu ve Sam onları dikkatlice yerleştirdi. Bazı yıldızlar yaprakların altına saklanmıştı, bazıları taşların üzerinde dinleniyordu. Sam her yorulduğunda köpekik yanağını yalayıp kırırdanıyordu ve Sam devam etme cesaretini buluyordu, her seferinde küçük bir adımla.

Kayıp takımyıldızları küçük parlayan parçalar halinde topladılar. "Bu bir kaşığa benziyor," dedi Sam, bir avuç ışığı havaya kaldırarak. "Bu da bir ayağa benziyor!" Köpekçik havladı ve zıpladı, birlikte yıldızları yığınlara ayırdılar. Bu yavaş ve dikkatli bir işti ve Sam'in çantasında uykuya dalmış arılar gibi usulca vızıldayarak bekleyen yıldızlar varken gökyüzü daha da karardı.

Ama hâlâ yapacak çok şey vardı ve Sam'in gözleri kapanmaya başladı. "Hepsini yapamam," diye iç çekti, çimenlere oturarak. Yıldız köpekçik sıcacık ve parlayarak ona sokuldu. "Birlikte yapabiliriz," diye karar verdi Sam, yeniden ayağa kalkarak. "Arkadaşlar birbirine yardım eder." Böylece köpekçik yıldızları ağzında taşıdı, Sam de yıldızları çantasında taşıdı ve tarlada bir takım gibi ilerlediler.

Yukarıda, dünyanın kenarından yumuşak gri bir ışık süzölmeye başladı. "Şafak geliyor!" diye soluđu kesildi Sam'in. "Acele etmeliyiz!" Çantasındaki dađılmış yıldızlar daha parlak parladı, sanki neredeyse eve döndüklerini biliyorlardı. Köpekçik önden koştu, parlayan kuyruklu küçük bir kuyruklu yıldız gibi. Sam peşinden koştu, kırmızı çizmeleri takırdadı, kalbi daha da yüksek sesle çarptı, her bir yıldızı güvende ve yakınında tuttu.

Birlikte yıldızları gökyüzüne geri yerleştirdiler, tek tek, oyuncakları rafa koyar gibi. Köpekçik zıpladı ve dürtükledi, Sam her yıldızı olabildiğince yükseğe kaldırdı ve her biri yumuşak bir pırıltıyla yerine oturdu. Büyük ayı takımyıldızı gözlerini kırpıştırıp uyandı ve kaşık takımyıldızı yeniden hayat buldu. Yavaşça gökyüzü ışıkla doldu ve tarla gümüş ve altın renginde parladı.

Son yıldız ağırdı ve kaygandı, Sam'in ellerinde sallanıyordu. "Yetişemiyorum," diye fısıldadı. Sonra köpekçiğin ona sıcacık ve parlak bir şekilde yaslandığını hissetti. "Birlikte," dedi Sam ve köpekçik parmak uçlarında yükselirken yıldızı kaldırdı, onun parıltısı yıldızı yukarı itti. Yıldız yukarı süzüldü ve yerine oturdu, en sonuncusu. Bütün gökyüzü yeniden pırıldıyordu, her zamankinden daha parlak.

Sonra güneş tepenin ardından göründü ve gökyüzünün renkleri pembe ve altına döndü. Yıldız köpekçik sabah ışığında giderek daha yumuşak parladı, ta ki Sam onu neredeyse göremez olana kadar. "Gitme," dedi Sam, boğazında bir yumru hissederek. Ama çan gibi minik bir hav hav duydu ve köpekçik parmaklarını son bir kez yaladı. "Her zaman yanı başında olacağım," diye fısıldar gibiydi ışık. "Yukarı bak."

O sabah Sam yorgun ve mutlu bir şekilde eve yürüdü. Bez çantasını güvende, kalbini dolu tuttu. Ondan sonraki her gece, yıldızlar çıktığında, biri biraz daha parlak ve biraz daha yakın pırıldar gibiydi, tam bahçesinin üzerinde. Sam bunun yıldız köpekçisi olduğunu, ona merhaba dediğini biliyordu. Ve ne zaman kendini yalnız hissetse, şafaktan önce takımyıldızları birlikte topladıkları o harika geceyi hatırlıyordu.

Böylece Sam önemli bir şey öğrendi. Dostluk, tıpkı birinin onlarla ilgilenmesine ihtiyaç duyan yıldızlar gibi özen isteyen bir hazinedir. Dağınık saçlarını fırçaladı, kırmızı çizmelerini giydi ve gökyüzüne gülümsedi. Köpekçik her zaman yanı başındaydı, parlak mavi gözleri takımyıldızların parıltısında saklıydı. Ve her şafakta gökyüzü yeniden parıldıyordu ve bütün dünya sıcacık hissediyordu, çünkü arkadaşlar birbirleriyle ilgilenir.